

Ikke Overtaxation med Hensyn til Taxations-Commissionens Bestemmelse af Panthaverens Rettigheder, da bæres Udgifterne ved Overtaxationen af den eller dem, der have forlangt samme, naar Overtaxations-Commissionens Bestemmelser i denne Henseende falde sammen, eller ere endnu gunstigere for Panthaverne end Taxations-Commissionens. Falde derimod Overtaxations-Commissionens Bestemmelser ugunstigere ud for Panthaverne end Taxations-Commissionens, da bæres Udgifterne ved Overtaxationen af Statskassen.

§ 62.

Dersom Panthaveren begjærer Overtaxation, og denne falder gunstigere ud for ham end Taxationen, da bærer Statskassen Udgifterne ved Overtaxationen. Er dette derimod ikke Tilfældet, bærer Panthaveren selv disse Udgifter.

§ 63.

Begjærer Regjerings-Commissionen enten paa den fraværende Panthavers eller paa Lehnets eller Stamhusets Vegne Overtaxation, da bærer Statskassen Udgifterne ved samme, hvorledes den end falder ud.

§ 64.

Begjærer Panthaveren eller Regjerings-Commissionairen Overtaxationen, og Bønde eller Godseier eller Begge ei vilde lade Taxationen afgjøre deres Mellemværende, da Overtaxation dog skal finde Sted, da bestemmes deres Andeel i Udgifterne ved Taxationen ved Forholdet mellem Budets og Tilbudets Afvigelse fra Overtaxationssummen.

§ 65.

Krafsalder Bonden efter fæet Overtaxation sin Begjæring om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, da bærer han de med Gaardens Taxation og Overtaxation forbundne Udgifter. Men, dersom Gaardens Kjøbesum er ansat højere end Overtaxationssummen, eller hvad der skal udbetales er ansat til mere end Fjerdedelen af denne Sum, da bærer Staten de ved Gaardens Taxation og Overtaxation foranledigede Udgifter.

§ 66.

Omkostningerne ved Regjerings-Commissionairens Nærværelse ved Taxationen og Overtaxationen bæres altid af Regjeringen.

§ 67.

Gaaer Høiesteretsdom den imod, som har forlangt samme, da bærer han alle Udgifter, der ere voldede ved, at Sagen indstævnedes for Høiesteret. Dommer Høiesteret, at Taxationen eller Overtaxationen er ugyldig, da bærer Statskassen alle Udgifterne ved Høiesteretsagen, samt ved den Taxations- eller Overtaxations-Forretning, der ved Høiesteretsdom sættes ud af Kraft.

§ 68.

Foretages Taxations- eller Overtaxations-Forretninger under Eet for flere til samme Gods hørende Gaarde, da fordeles Omkostningerne mellem Gaardene efter deres Hartkorn, og efter de ovenfor givne Regler bestemmes dernæst, om Gaardens Andeel i Omkostningerne skal udredes af Statskassen eller Panthaverne, eller fordeles mellem Godseier og Bonden. Ere Udgifterne i Anledning af Indankning af en Taxation eller Overtaxation for Høiesteret at fordele paa flere Bønder, da skeer Fordelingen efter Gaardenes Hartkorn.

§ 69.

Falde Udgifterne ved en Overtaxations-Forretning eller sammes Indankning for Høiesteret paa flere Panthavere i Forening, da fordeles disse Udgifter mellem dem efter deres Prioritetens Størrelse.

Capitel VII.

Om Statens Understøttelse af Selveiendoms Fremme.

§ 70.

Til at fremme Selveiendom, hvad enten den opstaaer ved frivillig Overenskomst mellem alle Bedkommende eller i Kraft af denne Lov, anvender Staten iaar og fremdeles hvert følgende Aar 200,000 Rbd., eller hvilken højere Sum, der ved hvert Aars Budget maatte blive bestemt.

§ 71.

Denne Sum fordeles imellem Amtene i omtrentligt Forhold til det fæstepligtige Hartkorn, der findes i ethvert af dem, og saaledes, at, dersom et Amt ei har Brug for den